

# Yaşıl donlu, qırmızı qurşaqlı...

Yurdumuza yaz gəlir!

Ağappaq qar altından sapsarı novruzgülü çiçəyi, kol dibindən gömögöy bənövşə boy göstərir. Gün vurduqca sinəsindən buğ qalxan ana torpağın qırışığı açılır. Ağaclar tumurcuq tutur, çöllər, düzənlər ilmə-ilmə, naxış-naxış yaşıl don geyir. Qaranquş təzəcə püçurlayan budağə qonub nəğmə oxuyur.

Təbiət oyanır, təbiət canlanır. Hər səhər dan yərində Gürəş qırmızı tonqal qalayır. Havalarda isindikcə hər yerdən yazın ətri gəlir. Dağlarda buz bağlamış çaylar, şəlalələr əriyərək sazlı-sözlü aşağı çevirilir, qönçələr, çiçəklər yavaş-yavaş açmağa başlayır. Dolan buludlardan səpilən yaz yağışları düz-dünyaya nərələyir, göylər yeddi rəngli xalı toxuyur. Hər yerdə yazın qədəmləri duyulur. Bir də boşqab-

larda cürcərdilən qırmızı qurşaqlı səməni!

Bütün ağaclardan əvvəl çiçək açan zoğal və badam, bütün quşlardan əvvəl gələn qaranquş baharın müjdəcisi hesab olunduğu kimi, balaca boşqablardada, nəlbəkilərdə cürcərdilən yamyasıl səməni də eyni dərəcədə yazın gəlişindən soraq verən əlamət sayılır.

Səməninin yazın simvolu seçilməsi tamamilə təbiidir. Səməni oyanış, təzəlik, dirilik rəmzidir. Harada yaşıllıq varsa, orada təzəlik, oyanış, dirilik var. Dirilik olan yerdə isə həyat var.

Ana təbiətdə hər rəngin öz yeri, öz mənası var. Lakin yaşıl rəng hər

yerdə oyanış və təzəlik, paklıq və duruluq əlaməti hesab olunur. Necə ki, ana təbiət öz qüdrətli fırçası ilə düz-dünyani ala-yaşila, ipəyə-tülə bürüyür, o cürə də insana qaynarlıq və gənclik həvəsi götürir. Bahar damarımızdakı qanın qaynamağı, könlümüzdəki duyguların canlanmasıdır.

Yaşıl meşə, yaşıl çəmən, yaşıl düz... İnsan oğlu nədən bezsə də, təbiətin yazda açdığı bu yaşıl sərgini seyr etməkdən yorulmur. Əbəs yerə deyil ki, İsləm peyğəmbəri göz nurunu qorumaq üçün yaşıl rəngə çox baxmayı məsləhət görərdi. Natural təbabətdə təzə cürcərdilən bugda dənələrini yemək cavanlıq və təravət mənbəyi olduğu söylənilir. Xüsusi qaydada hazırlanın səməni da tibbi cəhətdən əhəmiyyətli hesab edilir.

Desək ki, yazda təbiət yaşıl bir nəğmə oxuyur, yəqin ki, heç bir mübaliğəyə yol vermərik. Dağların, çöllərin, düzənlərin, çayların, bulaqların oxuduğu bu nəğmənin bəstəcisi də, ifaçısı da, dinləyicisi də təbiət özüdür. Bu nəğmənin bir parçası da hər il yazağzı boşqablarda göyərdilib evin ən görkəmli yerinə qoyulan səmənidir. Səməni bahar, həyat, gözəllik deməkdir. Əbəs yerə qız-golimlər göyərtidləri səməninini oxşaya-oxşaya oxumurlar ki:

*Səməni, saxla məni,  
İldə cürcərdərəm səni...*

